

Kod przedmiotu

Kierunek

Kompozycja i Teoria Muzyki

Specjalność

Teoria muzyki

Typ przedmiotu

Specjalistyczny

Wymagania wstępne

Znajomość podstawowych wiadomości z zakresu instrumentoznawstwa i harmonii klasycznej.

Wymagania końcowe

Egzamin

Cele kształcenia

Wykształcenie poczucia brzmienia określonych instrumentów, umiejętność budowania struktur homogenicznych i poligenicznych w jednolitych bądź mieszanych grupach instrumentów, rozbudzenie wyobraźni w kierunku poszukiwań nowych właściwości kolorystycznych orkiestry, umiejętność sporządzenia orkiestracji utworów z uwzględnieniem stylowego wykorzystania grup orkiestrowych i instrumentów.

Treści programowe nauczania

Rok I – Realizacja orkiestracji wybranych utworów:

1. Jedna część sonatiny klasycznej – orkiestra smyczkowa (2 prace).
2. Miniatura klasyczna lub romantyczna – kwintet dęty (fl., ob., cl., cor., fg.) (1 praca).
3. Ekspozycja sonaty klasycznej (np. Haydn, Mozart) – mała orkiestra (fl., 2 ob., 2 fg., 2 cor., timp., archi) (1 praca).
4. Ekspozycja sonaty klasycznej (np. Haydn, Mozart, Beethoven) – orkiestra (2 fl., 2 ob., 2 cl., 2 fg., 2 lub 4 cor., 2 tr., timp., archi) (2 prace).
5. Miniatura wczesnoromantyczna (np. Schubert, Mendelssohn, Schumann) – orkiestra (2 fl., 2 ob., 2 cl., 2 fg., 2 lub 4 cor., 2 tr., 3 tbn., timp., archi) (1 praca).

Rok II – Realizacja orkiestracji wybranych utworów:

1. Miniatura fortepianowa (np. Czajkowski, Grieg, Brahms) – orkiestra symfoniczna (2 prace)
2. Utwory fortepianowe (np. Strauss, Rachmaninow) – wielka orkiestra symfoniczna (3 fl., 3 ob., 3 cl., 3 fg., 4 cor., 4 tr., 3 tbn., tb., timp., batt., 2 ar., pfte. archi) (1 praca).
3. Impresjonistyczna miniatura fortepianowa – obsada zależna od potrzeb danego utworu (2 prace).
4. Dowolny utwór zaproponowany przez studenta – obsada dowolna.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Student posiada ugruntowaną wiedzę o instrumentach muzycznych i zna podstawowe techniki orkiestracyjne (K1_W12).

- Student ma ugruntowaną wiedzę – w zakresie orkiestracji – o stylach muzycznych (K1_W10).

- w zakresie umiejętności

- Student umie zrealizować w postaci poprawnego zapisu partyturowego określoną koncepcję brzmieniową utworu, sporządzić orkiestrację z uwzględnieniem stylowego wykorzystania grup orkiestrowych i instrumentów (K1_U06).
- Student potrafi określić cechy utworu należącego do danej fazy historii muzyki (K1_U18).
- Student ma rozwiniętą wyobraźnię dźwiękową (K1_U23).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Student jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni muzycznej i kreatywności (K1_K07).

Metody nauczania

Ćwiczenia (zajęcia indywidualne): analiza partytur pod kątem roli poszczególnych instrumentów i grup orkiestrowych, ich walorów brzmieniowych, pod kątem rozwiązań fakturalnych, dynamicznych itp., analiza utworów fortepianowych pod kątem problemów orkiestracyjnych, indywidualna praca studenta nad orkiestracją wybranego utworu, omówienie przez prowadzącego przedmiot partytur napisanych przez studenta.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS			1	1	1	1
Ilość godzin w semestrze			7,5	7,5	7,5	7,5
Rodzaj zaliczenia			zal	zs	zs	egz
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Ocena wykonanych prac w zakresie zgodności z odpowiednimi dla danej epoki i stylu normami orkiestracji na podane składy. Ocena końcowa (egzamin) na podstawie oglądu przygotowanych podczas zajęć prac w zakresie poprawności i zgodności z założeniami przyjętymi w treściach merytorycznych przedmiotu, z uwzględnieniem ilości zrealizowanych utworów (zob. treści programowe nauczania).

Literatura (piśmiennictwo)

Adler S., *The Study of Orchestration*, W.W. Norton & Company, Inc., New York-London 2002.

Kotoński W., *Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze*, PWM, Kraków 1981.

Pawłowski J., *Podstawy instrumentacji*, PWM, Kraków 1966.

Sikorski K., *Instrumentoznawstwo*, PWM, Kraków 1980.

ponadto: partytury analizowanych utworów

Język wykładowy
Polski

Imię i nazwisko wykładowcy
prof. Sławomir Kaczorowski
dr hab. Olga Hans, prof. AM
dr Krzysztof Grzeszczak
dr Sławomir Zamuszko